spordikooli tõmmatakse üle maa seltsidest aeg-ajalt ikka uued ja uued rühmitused õppijaiks, siis see asjaolu paneb kogu maa sportliku pere kihama ja tegelema. Ja kui need spordikooli lõpetajad siirduvad hiljem tagasi oma kohtadele noorte energiaküllaste õpetajatena, siis ongi see seesmine organiseerimine ja intensiivne tegelemine spordiga rahva hulgas käegakatsutav. Sarnast laialdast rahvamasside haaramist sportlikult oleme seni ihanud ja kui see nüüd osaliselt ja järkjärgult teostub, siis oleme jõudnud ligemale oma ideaalile — panna soometaoliselt kogu rahvas spordirakkesse. Nii loodame, et spordikool paneb küllaldaselt liikuma ja seesmiselt tööle meie sportlaskonna ja rahva. Kui see töö aastast teise süveneb, siis olemegi juurde saanud seesmiselt tõhusa kaasteguri meie rahva aktiivselt sportimisele rakendamiseks. Ja selle hää nõu algatamine tulebki kirjutada 1939. aasta kontosse.

Möödunud aastal selgitati edasi kehakultuurihoone püstitamisegi küsimust. On ilmne, et selle väga tarviliku hoone teokssaamisega võidakse hakkama saada ikkagi vaid valitsusringkondade kaasabil. On kergitatud küsimus ehitada kehakultuurihoone ühtlasi näitusegi hoonena. Seda küsimust selgitatakse edasi. Samuti seoses sellega on tõusnud üles hoone asukoha muutmisegi küsimus — kas Kadriorgu või Merepuiesteele. Viimane näib sellelt ühendamise seisukohalt olevat vastuvõetavaim, kuna siis oleksid rahuldatud sportlaskond, näituse korraldajad ning publikum üldiselt.

Möödunud aastal on üles kerkinud kolmanda kardinaalse küsimusena viia meie rahvas kogu ulatuses ühise sportliku mütsi alla. Niisiis on tõstatatud vahekordade korraldamine töölisspordiliiduga. On raske kaitsta põhimõtet, et tööline spordib teistsuguselt kui mõni teine kodanik. Kui osa meie rahvast on koondunud töölisspordiliidu alla, siis on see küll toimunud muil põhjusil kui sportlikel. Ja seepärast on E. Spordi Keskliidu püüe selgitada vahekordi töölisspordiliiduga teretulnud üritus, eriti praegusel segasel ajal, kus rahva koondamine on enam kui vajalik.

II.

Astudes üldiselt vaateplatvormilt ligemale üksikasjade hindamisele, võime nentida, et möödunud aasta kulges enamikus suurürituse 2. Eesti Mängude, tema eel- ja järellainetuse tähe all. Kuna E. M. ettevalmistusel oli rakkes kogu sportlaskond, siis loomulikult ei jõutud muid suuri üritusi enam teostada. Peab ütlema, et me võime E. Mängudega jääda rahule. Nad oleksid pidanud küll läbi minema hästi, kuid igal asjal on ka omad pahed ja puudused — ja nii ka siin. Ometi on E. M. meie üldisele asjale andnud suurt tõuget, õhutades, elustades, õpetades ja kutsudes edaspidisele ikka pingelisemale tööle.



Eesti kroonika 1939, lk. 75